

[Niels Frederiksen.]

for det er de i Lovene. Derfor vil jeg sige til det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at selv om der var en næsten festlig Klang i det ærede Medlems Bemærkninger: Lige Vilkaar, lige Valg, er det en fuldkommen fejlagtig Definition af disse Begreber, naar det skal være en nøgtern Betragtning af Forholdet. Jeg for mit Vedkommende kan aldrig tro, at Flertalspartierne nogen Sinde gaar med til en Lovgivning, der i den Grad ødelægger den Retsopfattelse, som ligger til Grund for Vilkaarene for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje.

Maa jeg med det samme have Lov til at gøre et Par Bemærkninger vedrørende den Omtale, der er sket af den saakaldte jydsk Landborigsdag. Dette Møde blev kaldt en Landborigsdag, stort skal det jo være med Landboforeningerne, Husmændene holder Sendemandsmøder, men Landboforeningerne holder Landborigsdag, og saa skal der naturligvis ogsaa tales om Lovgivning derovre, og jeg skal være den sidste til at være forarget over, at man der holder politiske Taler om de Emner, der vedrører Landbruget, jeg finder det baade rimeligt og korrekt. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup stod op der som Foreningens Formand og klargjorde sin Mening om denne Lovgivning, der har den største Betydning for Landbrugsvirksomheden i Danmark, og han gjorde det paa en klar og utvetydig Maade, det gør han jo altid, man har aldrig nødig at være i Tvivl om, hvor man har ham; at Tiden er løbet fra ham, at han ikke forstaar, hvad der foregaar i Øjeblikket, og ikke kan tage Lære af de Begivenheder, vi oplever, er en Ting for sig; han under sikkert Landbruget det bedste. Men det forekommer rigtignok mig at være ejendommeligt, naar det ærede Medlem staar og raser haardt og stærkt mod Tankegangen hos andre — der lever mere med i Tiden end det ærede Medlem —, fordi vi vil ødelægge hans Værk, den Selvejbrugsform, som han mener er den eneste mulige til at bære mod Fremgang og Lykke for det danske Landbrug, at det ærede Medlem saa i samme Aandedræt staar og proklamerer, at under den Landbrugsvirksomhed, der har udfoldet sig under denne Brugsform, er Tiderne saa fortvivlede, at det danske Landbrug til Trods for, at Selvejerbønderne i Danmark har haft en Aarrække, der prismæssigt og økonomisk har været den bedste i vort Lands Historie, staar med en Trusel foran sig efter seks Maaneders Prisfald, et Prisfald, der næsten knuger dem og truer med Ruin for mange Tusind danske Landmænd. Det er

ulogisk, og det er selvmodsigende. Derfor vil jeg gerne have Lov til at sige til det ærede Medlem Hr. Pinstrup: Hvorfor være saa haard mod os, der tænker anderledes, saa det ærede Medlem kalder os for halvskøre Overidealister, fordi vi forstaar Tiden og ser Vanskelighederne ved en gammeldags, i det moderne Samfund farlig Brugsform?

Jeg kan saa udmærket godt forstaa, at den Tankegang fæstner sig i Sind, at Selvejeformen i den kendte Udformning bliver fastholdt og overvurderet. Bestrides kan det ikke, at dansk Landbrug erhvervsmæssigt har haft Fremgangsperioder at opvise, som intet Afsnit i Historien kan vise Magen til, under denne Brugsform; men Skyggesiden, Vanskelighederne oplever vi nu, og det er dem, der gør os betænkelige, og det er derfor, vi prøver paa at finde en Brugsform indenfor Erhvervet, der har samme Fordele, men ikke indeholder de samme Farer.

I denne Forbindelse vil jeg gerne angaaende en Udtalelse i den Resolution, som blev vedtaget paa det jydsk Delegeretmøde, nedlægge en Protest. Udtalelsen er ikke alene fremsat i vedkommende Resolution, men ogsaa brugt her paa Rigsdagen; Udtalelsen er fremsat af Konferensraad Falbe-Hansen. Resolutionen udtaler, at Delegeretmødet erkender Rigtigheden af Professor V. Falbe-Hansens Ord: Bondens frie Selveje er et af Vilkaarene for Samfundets Velfærd. Det forekommer mig underligt, at man i denne Forbindelse anvender Professor Falbe-Hansens Karakteristik af Brugsformen som Vejen til Velfærd for det danske Landbrug. Det var Professor Falbe-Hansen, der i Landbokommissionen af 1911 sammen med Venstrømænd som Pinholt, Søren Svendsen, fhv. Departementschef Riis-Hansen og det ærede Medlem Hr. Hans Rasmussen deltog i den Mindretalsindstilling, der danner Grundlaget for hele den Lovgivning, som i dansk Lovgivning knæsætter denne Brugsform, de Herrer nu kæmper imod under den vildledende Betegnelse Statsfæste.

Konferensraad Falbe-Hansen har fuldkommen Ret i, at Selvejeformen indeholder Værdier for dansk Landbrug, som man i Landbolovgivningen ikke kan se bort fra; men samtidig har Konferensraad Falbe-Hansen ved sit Forslag i Landbokommissionen med sit Navns Underskrift dokumenteret, at min Opfattelse er rigtig, at Selveje i Virkeligheden er den rigtige Betegnelse for den Brugsform, de andre ved vildledende Slagord søger at sætte i Mis-kredit hos den danske Landboudom.